Chukat: Numbers 21:4-22:1

(4) They set out from Mount Hor by way of the Sea of Reeds to skirt the land of Edom, and the people became impatient on the journey, (5) The people spoke against God and against Moses, "Why did you make us leave Egypt to die in the wilderness? There is no bread and no water, and we have come to loathe this miserable food." (6) YHVH sent seraph serpents against the people. They bit the people and many of the Israelites died. (7) The people came to Moses and said, "We sinned by speaking against YHVH and against you. Intercede with YHVH to take away the serpents from us!" And Moses interceded for the people. (8) Then YHVH said to Moses, "Make a seraph figure and mount it on a standard. And if anyone who is bitten looks at it, he shall recover." (9) Moses made a copper serpent and mounted it on a standard; and when anyone was bitten by a serpent, he would look at the copper serpent and recover.

(10) The Israelites marched on and encamped at Ovpt. (11) They set out from Ovot and encamped at Iye-Ha-Avarim, in the wilderness bordering on Moab to the east. (12) From there they set out and encamped at the wadi Zered. (13) From there they set out and encamped beyond the Arnon, that is, in the wilderness that extends from the territory of the Amorites. For the Arnon is the boundary of Moab, between Moab and the Amorites. (14) Therefore the Book of the Wars of YHVH speaks of "...Waheb in Sufa, the wadis, Arnon (15) with its tributary wadis, stretched along the settled country of Ar, hugging the territory of Moab..." (16) And from there to Beer, which is the well where YHVH said to Moses, "Assemble the people that I may give them water."

(ד) וַיִּסִע"ו מֵהֹרָ הָהָרֹבֶרֵךְ יַם־סוֹף לְסִבֹב אָת־אָרֶץ אֱדְוֹם וַתִּקְצֵר נָפָשׁ־הַעָּם בַּדָּרֶךְ: (ה) וַיִּדְבֵּר הַעַ**יֹ**ם בֵּאלֹהִים וֹּבִמשֵׁה ֹלַמַה הֵצֵלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִּם לָמוּת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֵהֶם וֹאָין מַיִּם וְנַפִּשֵׁנוּ קַצָּה בַּלֵחֵם הַקּלֹקֵל ּ (ו) וַיִּשַׁלַּח יְהֹוָה בָּעָם אֵת הַנָּחָשִׁיִם הַשִּּרָפִּים וַיִנַשִּׁכוּ אֱת־הָעָם וַיָּבַת עם־רב מישראל: (ז) ויבא העם אל־ משה ויאמרו חטאנו כי־דברנו ביהוה` ַנַבֶּרְ הִתְפַּלֵל אֵל־יִהֹוָה וְיָסֵר מֵעַלֵינוּ אֵת־ הַנָּחָשׁ וַיִּתִפַּלֵל משֶׁה בְּעַד הָעָם: (ח) וַיּאמֵר יִהֹוָה אֵל־מֹשֵׂה עַשֵּׂה לְךְּ'שַׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־גָס וְהַיָה ֹכַּל־הַנַּשׁוֹּךְ וְרַאַה אֹתןֹ וָחָי: (ט) וַיַּעשׁ מֹשֵׁה ׁנִחָשׁ נִחֹשֶׁת וַיִשָּׂמֶהוּ עַל־הַנָּס וְהַיַּה אָם־נַשַּׁרְ הַנַּחַשׁ' אַת־אִּישׁ וָהָבָּיָט אֱל־נָחָשׁ הַנָּחֹשָׁת וַחֵיּ (י) וַיִּסְעוּ בִּנֵי יִשְׁרָאֵל וַיַּחֲנוּ בִּאֹבִת. (יא) ַויִסעוּ מֵאבֹת וַיַּחֵנ״ו בִּעיִי הָעַבָּרִים בַּמִּדְבָּר אַשֶּׁר'עַל־פָּגָי מוֹאָבׁ מִמְזְרַחְ הַשָּׁמֶשׁ: (יב) מְשֵׁם נַסַעוּ וַיַּחֵנוּ בִּנַחַל זַרֵד: (יג) מִשֵּׁם נַסָּעוֹ וַיַּחַנוֹ מַעָבֶר אַרְנוֹן אַשֵּׁר בַּמִּדְבַּר הַיֹּצֵא מִגְּבֶל הָאֱמֹרָי כִּי אַרְנוֹן גִּבוּל מוֹאָב בֵין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי: (יד) עַל־כֵּן יֵאָמַר בָּסַפֶּר מִלְחַמֹּת יִהֹוֶה אֶת־וָהֵב בִּסוּפָּה

וְאֵשֶׁד ֹהַנְּחָלְיִם אַרְנְוֹן: (טו) וְאֵשֶׁד ֹהַנְּחָלְים

אַשֶׁר נָטָה לְשֶׁבֶת עָר וְנִשְׁעַן לְגִבְוּל מוֹאָב.

(טז) וּמְשַּׁם בָּאֵרָה הָוֹא הַבָּאֵר אֲשֶׂר אַמֶר

יָהוָה לָמשׁה אֵסף אַת־הַעַּם וְאַתִּנָה לָהֶם

(17) Then Israel sang this song: Spring up, O well—sing to it— (18) The well that was dug out by princes, that was excavated by the nobles of the people, with scepter, with their rods! Now from the wilderness to Mattanah, (19) and from Mattanah to Nahaliel, and from Nahaliel to Bamot, (20) and from Bamot to the valley that is in the country of Moab, at the peak of Pisgah, overlooking the wasteland.

(21) Israel sent messengers to Sihon king of the Amorites, saying, (22) "Let me pass through your country. We will not turn off into fields or vineyards, and we will not drink water from wells. We will follow the king's highway until we have crossed your territory." (23) But Sihon would not let Israel pass through his territory. Sihon gathered all his people and went out against Israel in the wilderness. He came to Yahatz and waged war against Israel. (24) But Israel put them to the sword, and took possession of their land, from the Arnon to the Jabbok, as far as [Az] of the Ammonites, for Az marked the boundary of the Ammonites. (25) Israel took all those towns. And Israel settled in all the towns of the Amorites, in Heshbon and all its dependencies. (26) Now Heshbon was the city of Sihon king of the Amorites, who had fought against a former king of Moab and taken all his land from him as far as the Arnon. (27) Therefore the bards would recite: "Come to Heshbon; firmly built And well founded is Sihon's city.

(28) For fire went forth from Heshbon, Flame from Sihon's city, consuming Ar of Moab, inhabitants of the heights of Arnon. (29) Woe to you, Moab! You are undone, O people of Chemosh! His sons are rendered fugitive and his daughters captive by an Amorite king, Sihon." (30) Yet we have cast them down utterly, Heshbon along with Dibon; we have wrought desolation at Nofah, which is hard by Medeva.

(יז) אַז יָשִׁיִר יִשִּׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאַת עַלִי בָאֶר עֵנוּ־לַהּ: (יח) בָּאֶר חֲפַרוּהַ שָׂרִים כַּרוֹּהָ(נִדִיבֵי הָעַם בִּמִחֹקֵק במשענתם וממדבר מתנה (יט) וממתנה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמְוֹת: (כ) וּמִבָּמוֹת הַגִּיָא' אֲשֶׁר' בִּשְּׂדָה מוֹאָב רֹאָשׁ הַפָּסְגָה וְנִשְׁקַפָה עַל־פִּנֵי הַיִשִׁימִן. (כא) וַיִּשֶׁלָח יִשְׂרַאֶל מַלְאַכִים אֱל־סִיחֹן מַלֶּךְ־הַאֵמֹרִי לָאמֹר. (כב) אַעְבָּרָה בָאַרְצַׂדְּ לֹא נִשֶּה בְּשָּׁדָה וּבְכֶּרֶם לֹא נִשְׁתָּה מֵי בְאֵר בָּדֶרָךְ הַמַּלֶּךְ נָלֶךְ עַד אֲשֶׁר־נַעַבֹּרְ גִּבְלֶךְּי (כג) וִלֹא־נָתַן סִיחֹן אֵת־יִשֹּׁרָאֵל עַבֹר בָּגַבַלוֹ וַיָּאֱסֹף סִיחוֹ אֵת־כַּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵאׁ לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וַיִּלָּחֵם בִּיִשְׂרָאֵל (כד) וַיַּבֶּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־ חַרָב וַיִּירַשׁ אָת־אַרָצוֹ מֵאַרָנוֹ עַד־יַבּקּ עַד־ בני עמון כי עו גבול בני עמון: (כה) ויקח יִשֹּׂרָאֵל אֵת כַּל־הַעָרִים הָאֵלֵה וַיֵּשֵׁב יִשְׂרָאֵלֹ בָּכַל־עָרֵי הַאֲמֹרִי בִּחֶשְׁבֹּוֹן וּבְכַל־ בְּנֹתֵיהַ. (כו) כֵּי חֵשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֵלֵך ָהָאֵמֹרָיָ הָוָא וִהְוּא נִלְחַם בִּמֵלֵךְ מוֹאָב הַרָאשׁוֹן וַיִּקָּח אֵת־כַּל־אַרָצוֹ מִיָּדוֹ עַד־ אַרְנְןּ (כז) עַל־כֵּן יֹאמְרְוּ הַמֹשְׁלְיָם בְּאוּ

(כח) כִּי־אֵשׁ(יֶצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן לֶהָבָה מִקּרְיַת סִיחֹן אָכְלָה ׁעָר מוֹאָב בַּעֲלֵי בָּמְוֹת אַרְנִוּ (כט) אוֹי־לְךְ מוֹאָב אָבַדְתָּ עַם־כְּמִוֹשׁ נָתַּן בָּנְיו פְּלֵיטִם וּבְנֹתְיו בַּשְּׁבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחוֹוּ (ל) וַנִּירָם אָבַר חֶשְׁבּוֹן עַד־דִּיבֹן וַנַּשִּׁים עַד־נֹפַח אַשֵּׁר עַד־מֵידִבָא.

חַשָּׁבַוֹן תִּבַּנָה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחוון.

Misheberach for Healing

(words and music by Debbie Friedman)

Mi shebeirach avoteinu M'kor habracha l'imoteinu

May the source of strength who blessed the ones before us, Help us find the courage to make our lives a blessing And let us say: Amen.

Mi shebeirach imoteinu M'kor habracha l'avoteinu

Bless those in need of healing with refuah sh'leimah The renewal of body, the renewal of spirit And let us say: Amen.

\$ \$ \$

(31) So Israel settled in the land of the Amorites. (32) Then Moses sent [men] to scout Ya'azer, and they captured its dependencies and dispossessed the Amorites who were there. (33) They marched on and went up the road to Bashan, and King Og of Bashan, with all his people, came out to Edrei to engage them in battle. (34) But YHVH said to Moses, "Do not fear him, for I give him and all his people and his land into your hand. You shall do to him as you did to Sihon king of the Amorites who dwelt in Heshbon." (35) They defeated him and his sons and all his people, until no remnant was left him; and they took possession of his country. (1) The Israelites then marched on and encamped in the steppes of Moab, across the Jordan from Jericho.

(לא) וַיֵּשֶׁב ִישְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֲמֹרִי.

(לב) וִיִּשְׁלָח מֹשֶׁה ֹלְרַגֵּל אֶת־יַעְזֵר וִיִּלְכְּדוּ בְּנֹתֶיהָ (ויירש) [וַיּוֹבֶשׁ] אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם. (לג) וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר־שָׁם. (לג) וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצְלוּ דֶּרֶרְ הַבָּשָׁן וַיַּצְלוּ דֶּרֶרְ הַבָּשָׁן עִמֹּלְ לָבְיֹתְם הוְּא וְכָל־עֵמוּ לַמְלֶרְ הְאֶמֹרִי וְשָׁתִּי לְּהֹי אַשֶּׁרְ אַתְּוֹ בְּיִרְבְּוֹ וְעָשִׂיִתְ לְּוֹ הַעָּמִר יְהוֹנְה אַתְוֹ בְּיִרְבְּוֹ וְעָשִׂיִתְ לֹּוֹ שְׁרִבְיוֹ וְעָשִׂיִתְ לְּוֹ וְעָשִׂרְ אָשֶׁרְ אַשֶּׁרְ יִשְׁבְּיוֹ וְעָשִׂיִתְ לְּחֹ וְנִיכֵּוּ אֹתְוֹ וְעָשִׂיִתְ לְּוֹ שְׁרָבִוֹ אַתְוֹ וְעָשִׂיִתְ לְּוֹ וְעָשִׂרִי לְּנִי וְשְׁבְּנִיוֹ וְעָשִׂרִי עְמִוֹ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שְׂרִידִר וְעִשְּׁרְבִוֹת מוֹאָב מֵעֻבֶּר לְיִרְבוֹן יְבִחְוֹי וְנִיבּוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיִרְבוֹן יְבִחְוֹי. (א) וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִיִּיוֹ וְיִבּוֹי יִשְׂרָאֵל מִוֹלְ מֵנִי בְּיִבְּוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיִרְבוֹן יְרִחוֹי. (א) וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִנְיִי וְשִׁרְאֵל יִנְיִי שְׁרָאֵל מִעְבּין מִוֹלִם מִעָּבֶר לְיִרְבוֹן יְרִחוֹי. (יִים מוֹלִב מֵעֵבֶר לְיִרְבוֹן יְנִילְוֹי יִבְירְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיִבְנִי מִּלְרבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיִבְיֹת מוֹלִי מִוֹלִי מִוֹי עִדּבּלְתִּ מִּלְיבוֹי מִעְבָּר לְיִבְּנִי יִשְׂרָבוֹת מוֹאָב מִּעְבָּר לְיִתְנִים מוֹלִים מֵעֵבֶר לְיִרְבוֹן יִיִרוֹוֹי.

Haftarah: Micah 6:1-8

(1) Hear what YHVH is saying: Come, present [My] case before the mountains, and let the hills hear you pleading. (2) Hear, you mountains, the case of YHVH— You firm foundations of the earth! For YHVH has a case against His people, He has a suit against Israel. (3) "My people! What wrong have I done you? What hardship have I caused you? Testify against Me. (4) In fact, I brought you up from the land of Egypt, I redeemed you from the house of bondage, and I sent before you Moses, Aaron, and Miriam. (5) My people, remember what Balak king of Moab plotted against you, and how Balaam son of Beor responded to him. [Recall your passage] From Shittim to Gilgal— and you will recognize the gracious acts of YHVH." (6) With what shall I approach YHVH, Do homage to God on high? Shall I approach Him with burnt offerings, with calves a year old? (7) Would YHVH be pleased with thousands of rams, With myriads of streams of oil? Shall I give my firstborn for my transgression, The fruit of my body for my sins? (8) "God has told you, humanity, what is good, and what YHVH requires of you: Only to do justice and to love goodness, and to walk modestly with your God.

(א) שָׁמִעוּ־נָּא אֵת אֲשֶׁר־יִהֹוָה אֹמֵר (א) קוּם רִיב אֵת־הֶהַרִים וְתִשְּׁמַעְנַה ַהַגְּבָעוֹת קוֹלֶדָּ (ב) שָׁמְעוּ הָרִים אַת־ רִיב יִהֹוָה וְהָאֵתַנִים מוֹסְדֵי אָרִץ כִּי רָיַב לַיהֹוָה עם־עַמּוֹ וִעְם־יִשְׂרָאֵל יִתְוַכֶּח: (ג) עַמָּי מֶה־עָשִׂיתִי לְדָּ וּמָה ֿהַלְאֵתִיךָ עַנָה בִיּ (ד) כִּי הַעֵּלְתִיּךְ מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיה וַאָשָׁלָח לְפַנֵּיך אַת־משָׁה אַהַרֹן וֹמָריַם: (ה) עַמִּי זְכַר־נַא'מַה־יַּעַץ בַּלַק' מֱלֶךְ מוֹאַבׁ וּמֵה־עָנָה אֹתוֹ בִּלְעַם בֵּן־ בָּעוֹר מִן־הַשִּׁטִים עַד־הַגִּלְגַּל לְמַעַׁן דַּעָת צִדְקוֹת יִהֹוֶה: (וֹ) בַּמָּה אַקַדִּם יָהֹוָה אָכַּף לֵאלֹהֵי מַרְוֹם הַאַקַּדְּמֵנּוּ בְעוֹלוֹת בַּעַגַלִים בְּנֵי שַׁנַה: (ז) הַיִּרְצֵה יָהֹוָה בְּאַלְפֵּי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֵלֵי־ שָׁמֵן הַאָתֵן בִּכוֹרִי פִּשִׁעִי פִּרָי בִטְנָי חַמַאת נַפִּשִׁיּ (ח) הִגִּיד לְךָּ אָדָם מַה־ מוֹב וּמָה־יִהֹוֹה דּוֹרָשׁ מִמְּדְּ בִּי אִם־ עַשׂוָת מִשִּׁפַּט וִאַהַבַת חֵסֶׁד וְהַצְּגַעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֵיךְּיּ